

2. Alternativně, druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 42 REACH.

- Žalobkyně tvrdí, že pokud by ECHA tvrdila, že její pravomoc je založena na čl. 42 odst. 1 REACH nebo že toto ustanovení je právním základem napadeného rozhodnutí, platí, že čl. 42 odst. 1 REACH neumožňuje, aby ECHA na něm založila svou pravomoc, ani nemůže představovat právní základ pro přijetí napadeného rozhodnutí, a že přijetím napadeného rozhodnutí ECHA porušila článek 42 odst. 1 REACH. Žalobkyně tvrdí, že v tomto případě ECHA nepřijala vhodné rozhodnutí, jak vyžaduje čl. 42 odst. 1 REACH. Žalobkyně tvrdí, že ECHA konstantně vykládala čl. 42 odst. 1 REACH tak, že nepovoluje vydání prohlášení o nesouladu.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut.

- Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu s právními zásadami EU jako právo být vyslechnut, právo vyjádřit se a odpovědět, právo na obhajobu, právo na informace a právo na řádnou správu. Žalobkyně tvrdí, že přímým důsledkem porušení těchto procesních práv a práva na spravedlivé řízení je, že napadené rozhodnutí je zrušitelné a neplatné. To znamená, že pokud by ECHA neporušila procesní práva žalobkyně a její právo na spravedlivé řízení, žalobkyně tvrdí, že řízení a jeho výsledek by byly zcela odlišné.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality.

- Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí nebylo v souladu se zásadou proporcionality jako právní zásadou EU a tuto zásadu porušilo. Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí není vhodné ani nezbytné, nepředstavuje nejméně omezující opatření, a že způsobené nevýhody byly nepřiměřené sledovaným cílům.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu požadavků na údaje podle REACH.

- Žalobkyně tvrdí, že ECHA se dopustila nesprávného posouzení při výkladu požadavků na informace ohledně přílohy X, bodu 8.7.2., neboť ve skutečnosti neexistuje faktický požadavek provést studii prenatální vývojové toxicity na dalším druhu. Žalobkyně tedy tvrdí, že ECHA přijala napadené rozhodnutí bez právního základu a jeho přijetím překročila svou diskreční pravomoc.

Žaloba podaná dne 10. července 2015 – Hernández Zamora v. OHIM – Rosen Tantau (Paloma)

(Věc T-369/15)

(2015/C 320/50)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hernández Zamora, SA (Murcia, Španělsko) (zástupce: J. L. Rivas Zurdo, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Rosen Tantau KG (Uetersen, Německo)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Společenství „Paloma“ – Příhláška č. 11 638 971

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 21. dubna 2015, ve věci R 1697/2014-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil účastníkovi či účastníkům namítajícím proti tomuto kasačnímu opravného prostředku náhradu nákladů tohoto řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 10. července 2015 – Jordi Nogues v. OHIM – Grupo Osborne (BADTORO)

(Věc T-386/15)

(2015/C 320/51)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Jordi Nogues, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupci: M. Sanmartín Sanmartín a E. López Parés, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvek „BADTORO“ – přihláška č. 10 975 027

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. dubna 2015, ve věci R 2570/2013-2